

DIVENDRES VINENT DIA 19 DE DESEMBRE

a les nou del vespre, a l'església, sessió informativa sobre:

"LA CARITAS PARROQUIAL"

En aquesta sessió presentarem les qüestions següents:

- * *L'acolliment de Crist en la persona dels germans: pedra de toc de la fe, distintiu del cristià i valor definitiu.*
- * *Entre la pobresa real i la pobresa com a forma de guanyar-se la vida: jutges o germans.*
- * *Pobresa crida pobresa: implicació de la falta de cultura, salut i diners.*
- * *Beneficència i promoció: actituds ingènues i crítiques.*
- * *Recursos socials a Granollers. Paper de la comunitat cristiana.*
- * *Relació Caritas-Ajuntament: independència i col.laboració.*
- * *Recursos de Caritas parroquial. Procedència dels ingressos.*
- * *Forma d'acolliment dels necessitats i criteris en la distribució d'ajudes. Voluntariat o professionalització.*
- * *El necessari recolzament de la comunitat. Ambits desatesos.*
- * *Preguntes, suggeriments, oferiments.*

UN ALLIBERAMENT QUE MAI NO S'ACABA DE VEURE CLAR

Tothom esperava un daltabaix amb la vinguda del Messies. Els nacionalistes s'havien confós més d'un cop i havien pagat l'error amb la sang. No era cosa de tornar-se a equivocar: "Sou Vós o n'hem d'esperar un altre?"

El que Jesús anava fent era prou discret com per a deixar espai al dubte. No hi va haver cap signe fulgurant, cap commoció. Només una predicació plena d'autoritat, sense ruptura amb el passat i uns signes que resultaven discutibles. Als uns els movien a creure i als altres els deixaven decebuts. El veien com a fill del fuster, sense parents il.lustres, procedent d'un poblet d'on no en pot sortir res de bo i deslligat de tots els grups de poder. Pot ser el Messies un home així?

"Els cecs hi veuen i els invàlids caminen" Però veuran i recorreran un país sotmès a l'estranger. "Els leprosos queden purs" Però s'han de presentar a l'autoritat religiosa de sempre. "Els sords hi senten". També sentiran a dir que cal pagar el tribut al Cèsar. "Els morts ressusciten i els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova". I amb tot, no és ben bé aquesta la bona nova que molts esperaven. "Sou Vós el qui ha de venir?"

Els miracles de Jesús eren un signe mesiànic i expressaven la misericòrdia salvadora de Déu. Els creients veien les obres que feia en benefici dels desvalguts com a signe de la plenitud futura. I no que daven defraudats.

Enmig de les ambigüetats del temps present pertoca a l'Església de signar la plenitud dels temps futurs amb el llenguatge humil del ser veí. I cada cristià i totes les comunitats cristianes hem de posar-